

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/171

z dnia 19 października 2017 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wysokości progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 178 ust. 6 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ponieważ uwarunkowania rynkowe i gospodarcze w obrębie tej samej jurysdykcji są podobne, właściwe organy powinny ustanawiać jedną wysokość progu w celu oceny istotności zobowiązań kredytowych, o których mowa w art. 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla wszystkich instytucji w ich odpowiednich jurysdykcjach. Taki próg istotności, który powinien pozostać stały w dłuższej perspektywie czasowej, przynosi dodatkową korzyść w postaci większej porównywalności wymogów kapitałowych między instytucjami w tej samej jurysdykcji.
- (2) Z jednej strony, kwota, która może zostać uznana za istotną, zależy od poziomu ogółu zobowiązań kredytowych. Z drugiej strony, instytucje mają tendencję do uznawania wszystkich kwot poniżej pewnego poziomu za nieistotne, niezależnie od ich udziału w ogóle zobowiązań kredytowych. W związku z tym próg istotności powinien składać się z dwóch składników; składnika bezwzględnego (kwoty bezwzględnej) i składnika względnego (wielkość procentowa ogółu zobowiązań kredytowych, które reprezentuje kwota przeterminowanych zobowiązań). Przeterminowane zobowiązania kredytowe powinny zatem zostać uznane za istotne, jeżeli przekroczony został zarówno limit wyrażony jako kwota bezwzględna, jak i limit wyrażony jako wartość procentowa została przekroczona.
- (3) Między poszczególnymi dłużnikami istnieją znaczne różnice pod względem średnich dochodów i średnich kwot zobowiązań kredytowych. W związku z tym progi istotności powinny zostać odpowiednio zróżnicowane, by dla ekspozycji detalicznych i dla pozostałych ekspozycji istniały odrębne składniki bezwzględne progu.
- (4) Próg istotności powinien być dostosowany do lokalnej specyfiki poszczególnych jurysdykcji. Ze względu na różne warunki gospodarcze, w tym różne poziomy cen w poszczególnych jurysdykcjach, składnik bezwzględny progu istotności może być zróżnicowany w poszczególnych jurysdykcjach. Takie zróżnicowanie jest jednak rzadko uzasadnione w przypadku składnika względnego. W konsekwencji składnik względny powinien zasadniczo być taki sam we wszystkich jurysdykcjach, a pewną elastyczność należy dopuścić w przypadku składnika bezwzględnego. Umożliwi to właściwym organom ustanawianie wysokości progu istotności na odpowiednim poziomie, do określonej wysokości maksymalnej, z uwzględnieniem specyficznych warunków w poszczególnych jurysdykcjach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (5) Mimo że warunki ustanawiania wysokości progu istotności w różnych jurysdykcjach w Unii powinny zostać zharmonizowane, należy pozwolić na pozostawienie niektórych różnic w wysokościach progów obowiązujących w poszczególnych jurysdykcjach, by odzwierciedlić różne poziomy ryzyka, które odpowiednie właściwe organy uznają za racjonalne na podstawie krajowych uwarunkowań rynkowych. Możliwe jest, że odpowiednia wysokość progu istotności będzie musiała zostać poddana pod dyskusję w ramach różnych kolegiów organów nadzoru.
- (6) Wysokość progu istotności może mieć znaczący wpływ na obliczanie wymogów kapitałowych i oczekiwanych strat dla wszystkich instytucji w danej jurysdykcji, bez względu na metodę zastosowaną do tego obliczenia. Z tego względu przy ustanawianiu wysokości progu istotności właściwe organy powinny uwzględnić szereg czynników, w tym szczególną charakterystykę ryzyka ekspozycji detalicznych. Szczególne charakterystyki ryzyka dla ekspozycji detalicznych i dla ekspozycji innych niż ekspozycje detaliczne należy rozpatrywać oddzielnie.
- (7) Możliwe jest, że próg istotności ustanowiony przez właściwy organ w danej jurysdykcji będzie również musiał być stosowany przez instytucje prowadzące działalność transgraniczną. Wysokość progu ustanowiona przez właściwy organ w innej jurysdykcji może być zatem istotnym czynnikiem podczas przeprowadzania przez właściwy organ oceny, czy poziom ryzyka odzwierciedlony przez dany próg jest racjonalny. W związku z tym progi istotności ustanowione przez właściwe organy powinny być przejrzyste i powinny zostać zgłoszone Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego (EUNB), tak by mogły zostać podane do wiadomości publicznej.
- (8) Właściwe organy powinny ustanawiać wysokość progu istotności na poziomie odpowiadającym poziomowi ryzyka, który uznają za racjonalny. Ponieważ poziom ryzyka zależy od sposobu, w jaki próg istotności jest stosowany w procesie stwierdzania niewykonania zobowiązania, konieczne jest, aby przy ustanawianiu progu właściwe organy czyniły pewne założenia co do sposobu obliczania kwot i wskaźników, które będą porównywane ze składnikiem bezwzględny i względny progu istotności, a także co do tego, na jakim etapie procesu stwierdzania niewykonania zobowiązania zastosowanie ma próg istotności. W związku z tym próg ten należy ustanawiać w taki sposób, aby instytucje mogły zidentyfikować dłużników, którzy stwarzają znacznie wyższe ryzyko ze względu na częściowe lub nieprawidłowe, ale systematyczne opóźnienia w płatnościach, a także aby mogły zidentyfikować istotne przeterminowane zobowiązania kredytowe w odpowiednim czasie.
- (9) Istotność przeterminowanych zobowiązań kredytowych stanowi część definicji niewykonania zobowiązania określonej w art. 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W przypadku instytucji, które stosują metodę wewnętrznych ratingów („metoda IRB”), jakkolwiek zmiana tej definicji prowadzi do istotnych zmian systemów ratingowych, które są stosowane do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego. W związku z tym właściwe organy nie powinny zmieniać wysokości progu istotności, chyba że jest ona niewłaściwa ze względu na zmianę warunków rynkowych lub gospodarczych, prowadzącą do znaczących zakłóceń procesu stwierdzania niewykonania zobowiązania.
- (10) Właściwe organy powinny mieć możliwość odroczenia stosowania progów istotności przez instytucje, od których wymaga się przeprowadzenia istotnych zmian ich modeli IRB, oraz przez instytucje, dla których wprowadzenie takich progów stanowi obciążenie, ponieważ ich poprzednie podejście do ustalania istotności ekspozycji przeterminowanych różni się znacząco od tych progów. Ponadto w przypadku instytucji stosujących metodę IRB, ale stosujących metodę standardową w odniesieniu do części ich ekspozycji na podstawie art. 148 lub 150 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, data rozpoczęcia stosowania nowych progów istotności powinna być dostosowana w odniesieniu do wszystkich ekspozycji tych instytucji. W celu uniknięcia nadmiernych opóźnień w rozpoczęciu stosowania progów w całej Unii takie dłuższe okresy powinny być jednak ograniczone.
- (11) Właściwe organy powinny mieć wystarczająco dużo czasu na przeprowadzenie kompleksowej analizy niezbędnej do ustanowienia progu istotności na racjonalnym poziomie.
- (12) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.
- (13) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zasięgnął opinii Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Warunki ustanawiania progu istotności w odniesieniu do ekspozycji detalicznych

1. Właściwy organ ustanawia dla wszystkich instytucji w swojej jurysdykcji jeden próg istotności w odniesieniu do ekspozycji detalicznych.

Jeżeli chodzi o instytucje stosujące definicję niewykonania zobowiązania określoną w art. 178 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na poziomie poszczególnych instrumentów kredytowych, właściwy organ może jednak ustanowić jeden odrębny próg istotności w odniesieniu do ekspozycji detalicznych.

2. Próg istotności, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, obejmuje składnik bezwzględny i względny.

Składnik bezwzględny wyrażony jest jako maksymalna kwota sumy wszystkich kwot przeterminowanych zobowiązań dłużnika wobec instytucji, jej jednostki dominującej lub z którejkolwiek z jej jednostek zależnych („przeterminowane zobowiązanie kredytowe”). Maksymalna kwota nie może przekroczyć 100 EUR lub równowartości tej kwoty w odpowiedniej walucie krajowej.

Składnik względny wyrażany jest jako wielkość procentowa odzwierciedlająca kwotę przeterminowanych zobowiązań kredytowych w stosunku do łącznej kwoty wszystkich ekspozycji bilansowych tej instytucji, jej jednostki dominującej lub z którejkolwiek z jej jednostek zależnych wobec tego dłużnika, z wyłączeniem ekspozycji kapitałowych. Ta wartość procentowa wynosi między 0 % a 2,5 % i zostaje ustanowiona na poziomie 1 %, zawsze kiedy odzwierciedla ona poziom ryzyka, który ten właściwy organ uznaje za racjonalny zgodnie z art. 3.

3. Próg istotności, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, ustanawia się zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2, z tą tylko różnicą, że „przeterminowane zobowiązania kredytowe” oraz „łączna kwota wszystkich ekspozycji bilansowych tej instytucji wobec tego dłużnika, z wyłączeniem ekspozycji kapitałowych” odnoszą się do kwot zobowiązań kredytowych dłużnika, które wynikają z jednego instrumentu kredytowego udzielonego przez tę instytucję, jej jednostką dominującą lub którąkolwiek z jej jednostek zależnych.

4. Przy ustanawianiu progu istotności zgodnie z niniejszym artykułem właściwy organ uwzględnia charakterystykę ryzyka ekspozycji detalicznych oraz specyfikację ekspozycji detalicznych określoną w art. 147 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do banków stosujących metodę wewnętrznych ratingów (IRB) oraz w art. 123 tego rozporządzenia w odniesieniu do instytucji, które stosują metodę standardową.

5. Przy ustanawianiu progu istotności zgodnie z niniejszym artykułem właściwy organ przyjmuje, że dłużnik nie wykonał zobowiązania, jeżeli zarówno limit wyrażony jako składnik bezwzględny progu istotności, jak i limit wyrażony jako składnik względny tego progu są przekroczone przez 90 kolejnych dni lub przez 180 kolejnych dni, jeżeli wszystkie ekspozycje uwzględnione w obliczeniu przeterminowanego zobowiązania kredytowego są zabezpieczone nieruchomością mieszkalnymi lub nieruchomościami komercyjnymi MŚP, a termin 90 dni zastąpiono terminem 180 dni zgodnie z art. 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do tych ekspozycji.

Artykuł 2

Próg istotności w odniesieniu do ekspozycji innych niż ekspozycje detaliczne

1. Właściwy organ ustanawia dla wszystkich instytucji w swojej jurysdykcji jeden próg istotności w odniesieniu do ekspozycji innych niż ekspozycje detaliczne.

2. Próg istotności, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się zgodnie z warunkami określonymi w art. 1 ust. 2, z tą tylko różnicą, że składnik bezwzględny tego progu istotności nie przekracza kwoty 500 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej.

3. Przy ustanawianiu progu istotności zgodnie z niniejszym artykułem właściwy organ uwzględni charakterystykę ryzyka ekspozycji innych niż ekspozycje detaliczne.

4. Przy ustanawianiu progu istotności zgodnie z niniejszym artykułem właściwy organ przyjmuje, że dłużnik nie wykonał zobowiązania, jeżeli zarówno limit wyrażony jako składnik bezwzględny progu istotności, jak i limit wyrażony jako składnik względny tego progu są przekroczone przez 90 kolejnych dni lub przez 180 kolejnych dni, jeżeli ekspozycje uwzględnione w obliczeniu przeterminowanego zobowiązania kredytowego są ekspozycjami wobec podmiotu sektora publicznego, a termin 90 dni zastąpiono terminem 180 dni zgodnie z art. 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do tych ekspozycji.

Artykuł 3

Poziom ryzyka

Właściwy organ uznaje, że wysokość progu istotności odzwierciedla racjonalny poziom ryzyka, zgodnie z wymogami określonymi w art. 178 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli próg ten nie prowadzi do stwierdzenia nadmiernej liczby przypadków niewykonania zobowiązania, które wynikają z innych okoliczności niż trudności finansowe dłużnika, ani do znacznych opóźnień w stwierdzaniu przypadków niewykonania zobowiązania, które wynikają z trudności finansowych dłużnika.

Artykuł 4

Powiadomienie o progach istotności

Właściwy organ powiadamia EUNB o progach istotności ustanowionych w jego jurysdykcji. Właściwy organ ustanawiający składnik względny progu istotności na wyższym lub niższym poziomie niż 1 % przedstawia EUNB uzasadnienie tej decyzji.

Artykuł 5

Uaktualnianie progów istotności

W przypadku gdy składnik bezwzględny progu istotności został ustanowiony w walucie innej niż euro oraz w przypadku gdy – ze względu na wahania kursów wymiany – równowartość tego składnika jest wyższa niż 100 EUR w odniesieniu do ekspozycji detalicznych lub 500 EUR w odniesieniu do ekspozycji innych niż ekspozycje detaliczne, próg ten pozostaje niezmienny, chyba że właściwy organ przedstawi EUNB dowody na to, że próg istotności nie odzwierciedla już poziomu ryzyka, który ten właściwy organ uznaje za racjonalny.

Artykuł 6

Data rozpoczęcia stosowania progów istotności

Właściwy organ ustala datę rozpoczęcia stosowania progu istotności, która to data może być różna w zależności od kategorii instytucji, ale nie może być późniejsza niż dzień 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do instytucji stosujących metodę standardową określoną w części trzeciej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 7 maja 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
